

ประสูติ

ประสูติ

ม.ล.ปานทิพย์ ภาณุมาศ¹

วารสารรัฐสมิแลฉบับนี้ เป็นฉบับแรกของปี พุทธศักราช 2551 คอลัมน์ประสูติขอเริ่มด้วย คำประพันธ์ ต้อนรับปีพุทธศักราชใหม่ด้วยโคลงสี่ สุภาพจำนวน 3 บท

ปีเก่าไปใหม่คล้าย เคลื่อนมา
แทนที่ตามเวลา ล่วงแล้ว
สมควรพิจารณา นึกถึง พันเฮย
ใดผิดจะได้แก กลับฟื้นคืนเกษม

หากปรีดีเปรมผ่านพ้น พอใจ
ชีวิตจงสดใส สุขล้ำ
แต่หากไม่สมฤทัย ทวนทบท ใหม่มา
หาเหตุชี้พชอกข์ เช่นนั้นเพราะอะไร

ทันใดพบเหตุห้วง ปัญหา
ใช้สติกุมปัญญา ยุติได้
ผลปวงย่อมต้องปรา- กฎเหตุ
มันจิตต้องแก้ได้ ดั่งตั้งปณิธาน

ผ่านไปประมาณครึ่งเดือน วันที่ 16 มกราคม ของทุกปี ก็จะเป็น “วันครู” ในโลกนี้ไม่มีใครไม่มีครู ประสูติกันทั้งจึงขอรำลึกถึงพระคุณครู ด้วยการแสดง กตเวทิตาด้วยกาพย์ฉบังจำนวน 8 บท

สิบหกมกรมาถึง ใจศิษย์คำนึง
ผองครูผู้ประสิทธิ์วิชา
เมืองบรรพแต่อดีตผ่านมา กาลานุกาถ์
ไม่ลืมพระคุณสุนทร
จ้ำจี้จ้ำไชไฝสอน ทุกบททุกตอน
ให้ศิษย์เป็นคนเต็มคน
ความรู้คู่สติผลิผล อบรมบ่มกมล
เลี้ยงตนเลี้ยงครอบครัว
พระคุณครูนั้นท่วมหัว สัญญากับตัว
เป็นครูเหมือนครูเคยสอน
ทุกคืนก่อนหลับตานอน กราบลงกับหมอน
น้อมนึกรำลึกพระคุณครู
วันนี้แม่ไกลเกินกู่ ไม่รู้ครูอยู่
หลักแหล่งแห่งหนตำบลใด
แต่ครูยังอยู่กลางใจ เช่นนี้ตลอดไป
นิรันดรเนื่องเนนน้ำกับกัลป์

ผ่านไปอีกไม่นานก็จะถึงเวลาเปิดภาคการศึกษาใหม่ ในฐานะที่วารสารรัฐสมิแลเป็นวารสารทางการศึกษา ขอต้อนรับนักศึกษาใหม่ผู้รั้วสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้วยกลอนสุภาพจำนวน 4 บท แล้วพบกันฉบับต่อไปสวัสดิ์ครับ

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เมื่อศรีตรังช่อเดิมเริ่มเงาแห่ง
 แต่เป็นแหล่งทิ้งดอกเพื่อออกผล
 นำเผ่าพันธุ์ไปงอกงามทุกตำบล
 สืบสายสนธิ์ศรีตรังสะพรั่งบาน
 แล้วศรีตรังช่อใหม่ได้ฤกษ์แย้ม
 บานแต่งแต้มเขตรั้วสืบลูสสถาน
 นามสงขลานครินทร์ถิ่นโอพาร
 ชนกล่าวขานอย่างแจ่มชัดปัตตานี
 เอาดอกรักถักใยด้วยไหมรัก
 กรองสลักละไมละมุนด้วยกุนหยา
 กลับศรีตรังร้อยระยะจังหวะดี
 สีสอรหัสคือรักที่ไม่มีคลาย
 ขอต้อนรับสู่แดนดินถิ่นสร้างปราชญ์
 รับรสชาติความจริงใจไม่ห่างหาย
 รับปณิธานราชบิดามาครองกาย
 ยึดความหมายประโยชน์เกื้อเพื่อสังคม

